

Når det gælder den fjerde statsmagt, massemedierne, er der dog en undtagelsesbestemmelse. De kan få udleveret sager og domme, der er mere end 1 år gamle, når det gælder journalistisk eller redaktionelt arbejde, og også rent forskningsmæssigt arbejde kan medføre, at man kan få udleveret sager, som er ældre end 1 år.

Kl. 10.30

Jeg og Dansk Folkeparti finder det i orden, at massemedierne og selvfølgelig forskerne får denne mulighed, men jeg vil kraftigt anmode justitsministeren om også at undtage medlemmer af Retsudvalget for denne restriktion, denne 1-års-regel, således at vi også i gamle sager kan søge inspiration til den lovgivning, vi gennemfører her.

Men det er ikke kun 1-års-reglen, der i dag volder problemer for Retsudvalgets medlemmer. Den ret, journalister har til at få udleveret sager, har medlemmer af Retsudvalget ikke, heller ikke med den nye lov.

Jeg har tidligere prøvet at få aktindsigt i en straffesag fra Odense. Det lykkedes aldrig. Den dommer, der havde med sagen at gøre, mente ikke, at mit ønske om dette var velbegrunder, selv om jeg oplyste, at det var et led i mit lovgivningsarbejde, og at netop den sag, jeg forespurgte om, handlede om grov vold udøvet af en andengenerationsindvandrer mod sin noget yngre danske kæreste; kriminelle handlinger af den slags, som vi netop har stor fokus på her i Folketinget, og som vi derfor godt kunne bruge data og information om i dette lovgivningsarbejde.

Trods det mente denne dommer i Odense, at det havde jeg ikke nogen velbegrunder interesse i, og han afviste mit ønske. Han gennemførte en domshandling og sagde, at mit ønske ikke var velbegrunder. Det fandt jeg dybt krænkende, og jeg ønsker i forbindelse med reformen af den civile retspleje, at det skal laves om. Jeg vil derfor bede justitsministeren om at forholde sig til, om ikke medlemmer af Retsudvalget har et professionelt behov for at gennemlæse domme og retssager som et led i Retsudvalgets lovgivningsarbejde.

Som noget nyt i forhold til tidligere lovgivning ønsker Retsplejerådet faktisk en total anonymisering af domme og kendelser. Den er straks lidt sværere, for det vil sige, at en dømt pædofil ikke mere kan identificeres som den syge person, han er, og dermed kan man ikke dér, hvor han skal ansættes, identificere et sådant menneske, hvis der ikke bliver lavet en straffeattest.

Vi er udmærket klar over, at det ud fra et samfundsmæssigt ønske om at give en mand en ny chance anstændigvis ikke er en god idé at udbasunere en førstegangskriminels navn, men der er mange ting, der spiller ind her, og der finder vi også, at vi bliver nødt til at grave lidt mere i det under udvalgsarbejdet.

Vi mener også, at det fotoforbud, der er lagt op til, kræver en dybere undersøgelse og efterforskning i Retsudvalget. Vi er lidt skeptiske over for det fotoforbud, som loven her lægger op til.

Alt i alt kan vi sige, at der er nogle ting, vi finder behov for at undersøge nærmere i Retsudvalgets arbejde.

Helge Adam Møller (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan støtte forslaget, som på en lang række områder sikrer, at arbejdet, der gøres, og de afgørelser, der træffes ved danske domstole, i fremtiden i langt større omfang end i dag kan komme til offentlighedens kendskab.

Hovedoverskriften for lovforslaget er offentlighed, åbenhed og aktindsigt, men der er selvfølgelig også enkelte områder, hvor offentligheden, eller pressens repræsentanter, får en smule mindre åbenhed end i dag. Disse få begrænsninger er sket efter nøje overvejelser over hensynet til de forskellige parter i en retssag. Det kan selvfølgelig diskuteres, hvor snittet skal gå, hvor balancen skal være mellem hensynet til fuld og hel offentlighed og så et hensyn til de personer, som er inde i retsmaskineriet. Men jeg synes, at snittet er lagt fornuftigt, således at vi nu samlet set får et retssystem, der svarer til det åbne og moderne samfund, vi har i 2003.

Lovforslaget svarer jo stort set til det lovudkast, som Retsplejerådet er kommet med tidligere i år. Det indeholder, som det allerede er fremgået af bemærkningerne fra de tre tidligere ordførere, en lang række konkrete forslag, som medvirker til at skabe den ønskede åbenhed.

Tiden giver kun mulighed for at kommentere et par enkelte forslag, men inden jeg gør det, vil jeg godt understrege, at en vigtig og helt fundamental værdi i et demokratisk samfund er, at man har offentlighed i retsplejen. Det er et af de områder, der adskiller et demokrati fra et diktatur. En øget offentlighed, som vi nu får i retssystemet, er jo med til at sikre en betryggende retspleje, bl.a. gennem den mulighed, der derved er for, at vi alle sammen kan kontrollere og eventuelt komme med kritik af de ting, der foregår.